

Kedves Olvasó!

Több apróságról írok ezúttal – de hát apróságokból áll össze az „egész”.
A munka egésze, azaz maga a lap.

Az elsőt említve rögtön módosítom is valamelyest a fentieket, mert csak a Kedves Olvasó szempontjából apróság, nekem azonban lényegi kérdés az a kérdőív, amit első számunkban elhelyeztünk.

Nagyon fontos lenne megtudnom ugyanis, hogy kik és hányan olvassák a lapot, s mi a véleményük az M&M-ről. Az olvasók körének bővítéséhez, a folyamatos ajánlatokban szeretnék az Önök véleményére hivatkozni. Amit ma még nem tehetek meg, mert egy sajnálatos technikai hiba miatt nem mindenki kaphatta meg a kérdőívet. Nem került bele minden példányba, s nem tudhatom, kik

nem kapták meg. Ezért ismételten mellékelem a laphoz, kérve azok szíves válaszát, akik ezt eddig nem küldhették el. Bízom segítőkészségükben.

Ezután egy másik „apróságról”. Lapunk esetenként némi késéssel jelenik meg, aminek természetesen oka van. Először is: vannak írások, amelyek megjelenésére ígéretet tettem, de nem mindig kapom meg azokat a megfelelő időre. Kénytelen vagyok tehát várni. Másodszer pedig: anélkül, hogy dramatizálni akarnám a lap anyagi helyzetét – sajnos, egyfolytában a lét–nemlét határán egyensúlyozunk –, minden olyan anyagot kénytelen vagyok megvárni, amelynek publikálása „pénzt hoz a konyhára”. Egyszerűen nem tehetek mást. S ha már eljuttottam eddig a vallomásig, kérelemmel fordulok

lok minden lehetséges támogatónkhoz; a mottó: szponzor kerestetik. Pontosan tudom, hogy mindenütt kevés a pénz, mégis úgy vélem, hogy az ország lényegében egyetlen ilyen szaklapját a szakma összefogásával biztonságosabb alapokra lehetne állítani. Kis létszámú kutatóintézetünk és partnerünk, a Janus Pannonius Tudományegyetem egyszerűen erejét meghaladó feladattal küszködik – a folyamatosan növekvő kiadási és terjesztési költségek következtében. S hogy az esetleges félreértést eleve eloszlassuk, véletlenül sem a lap (soha nem létezett) nyereségét szeretnénk növelni, hanem mindössze az évi 2-3 milliós veszteséget némileg csökkenteni. Ismét csak segítőkészségükre apellálok, mert minden bizonnyal létezhetnek megértő támogatók, akiknek lenne módjuk hozzájárulni az M&M kiadásához.

És végül egy kérdésre válaszolva – miért nem színes(ebb) a lap? –, nos, a fentiek miatt. Az ezzel járó többletköltségeket már végképp nem tudnánk finanszírozni. Ennek a küllemnek (s egyáltalán, a lapnak) a fenntartása érdekében is valamelyest meg kell emelnünk az előfizetési díjat, feltehetőleg a II. félévtől (a 4. számtól) kezdődően. S remélem, szükségtelen megismételnem, hogy nem a „nyereség” növelése érdekében.

Itt tartunk tehát, miközben én örülnék a legjobban, ha szívderítőbb gondolatokkal tölthetném meg e hasáboakat. Talán... majd... később... S talán az Önök segítségével. Addig is üdvözlöm a Kedves Olvasót:

Lantos Antal

